

Ostrov Kréta a Bratislava

Suspírium: Milosť vám a pokoj od Boha, nášho Otca, a od Pána Ježiša Krista. (Ef 1,2)

Začiatočná pieseň: 134. žalm: „Vy všetci Bohu slúžiaci...“

Vzdych: „Tvoje zľutovanie, Hospodin, je veľké, všetky tvoje predpisy sú pravda.“ (Žalm 119,156a.151b)

Modlitba:

Ďakujeme Ti láskavý Pane náš, že Tvoje klopanie nie je márne a dnes nemôžeme zabúdať na Tvoju milosť. Drahý Kristus Pán, aj dnes stojíš pred dvermi našich srdc, povolávaš nás do služby, velíš nám, a vieme, že budeme blahoslavení, ak Ti otvoríme dokorán to, kde môžeš panovať iba Ty. Prosíme Ťa, dovtedy konaj, kým trvá čas milosti. Pokloníme sa pred Tebou, a prosíme, dovtedy začni žatvu, kým svieti Slnko a je dobré počasie. Príď Duch Svätý, pravda nášho života, a daruj nám vieru, ktorá požehná našu službu. Príď Duch Svätý, nádej nášho života, a daruj nám pokoj, aby sme pochopili Tvoje skutky, ktorým ešte dnes nerozumieme. Príď Duch Svätý a naplň naše srdcia radosťou, ktorá ospevuje iba Teba, Kráľa života a smrti. Tvoja mocná ruka, nech nás posilní, Hospodin zástupov, aby sme pochopili, čo je Tvoja láska a mysleli, hovorili a konali ako pretvorení Kristovi učeníci, ktorí nie sú stratení, ale nájdení, Tebou posilnení a spásonosnou službou poverení, tu medzi kalvínmi v Bratislave. V tomto duchu nás veď Slovom Božím i mocou Ducha Svätého, aby sme nielen prijali, ale konali evanjelium života. V mene hodného Baránka, ktorý bol zabitý, vypočuj našu modlitbu. Amen.

Biblický text: List Títovi 1. kapitola, 5-6. verš

„Preto som Ťa nechal na Kréte, aby si dal do poriadku, čo ešte ostáva, a aby si v mestách ustanovil starších, ako som ti prikázal: má to byť bezúhonný muž, jednej ženy, má mať veriace deti, ktoré nie sú obviňované z neviazaného života a neposlušnosti.“

Slávnostné kresťanské zhromaždenie, milí bratia a drahé sestry v Ježišovi

Kristovi!

Peloponézsky polostrov a na ňom žijúci kresťania v čase apoštola Pavla je veľmi podobný nášmu cirkevnému spoločenstvu. Kresťania žijúci v mestách sa musia naučiť zorganizovať sa, spojovať sa a dávať sa dokopy, do celku. Misijná práca leží na skupinovej službe a napomáha vzrastu kresťanského spoločenstva. Starší

a Titus majú garantovať vospolok to, čo im apoštol Pavol predostrel v šírení radostnej zvesti o Ježišovi Kristovi.

Apoštol Pavol síce zanechá cirkevný zbor na Kréte, ale cez Tita rieši to, čo ešte zostalo. Hmatateľný poriadok v cirkevnom zbore treba zabezpečiť. Duchovná hygiena kresťanského spoločenstva musí byť garantovaná spoľahlivými staršími, ktorí musia mať svoje práva a povinnosti v cirkevnom zbore. Len tam bude poriadok, kde každý ťahá za jeden povraz. Len tam bude garantovaná čistota spoločenstva, kde sa každý pozerá jedným smerom. Len tam bude pokoj, kde človek sa zariadi podľa Božích pravidiel. A to dvojité pravidlo Ježiša. Každý vie zarecitovať na základe učenia Heidelbergského Katechizmu: *„Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým svojím srdcom a celou svojou dušou a celou svojou myslou. To je veľké a prvé prikázanie. Druhé je mu podobné: Milovať budeš svojho blížneho ako seba samého. Na týchto dvoch prikázaniach spočíva celý Zákon i Proroci.“* (Mt 22,38-40), ale či to aj učiní, to je otázne.

Bohom vyvolení praví presbyteri a pravé presbyterky sa zorganizujú. Bohom vyvolení praví presbyteri a pravé presbyterky sa pýtajú ako obrátení, ktorí pochopili učenie nebies prostredníctvom Ducha Svätého: „Čo robiť?“ (Sk 2, 37) Bohom vyvolení praví presbyteri a pravé presbyterky sú nápomocní. Bohom vyvolení praví presbyteri a pravé presbyterky sú viditeľní a prítomní v cirkevnom zbore. Bohom vyvolených, pravých presbyterov a pravé presbyterky netreba osloviť, ale sami sa ponúkajú. Bohom vyvolených pravých presbyterov a pravé presbyterky netreba navádzať, vnucovať im pravidlá kresťanského spolužitia, ale prichádzajú s vlastnými nápadmi, myšlienkami ako vynoviť, obohatiť, zošľachtiť to spoločenstvo, ktoré im bolo zverené jedine na Božiu slávu, ale v srdci žijúci ako zbrojení a rozkroční kalvíni, protestujúci na základe „semper reformanda.“ Čo Ježiš povedal, čo Ježiš vykonal, a čo Ježiš žiadal od svojich učeníkov, to treba činiť. Na to sú ustanovení presbyteri.

Svoju biedu poznáme práve z Božieho zákona a na základe jej pravdivosti badáme aj našu službu. Apoštol Pavol neorganizuje cirkevný zbor, ale poukazuje na budovanie živej komunity. Pavol sa síce vzdialil od spoločenstva žijúcej na Kréte, ale celý list Títovi poukazuje na to, že bedlivo venuje pozornosť vieroučnej činnosti týchto zborov a privádza ich na správnu koľaj, ktorá vedie tesnou bránou až do prístrešku Božieho. Určitý poriadok musí byť, práve preto vyzýva svojho „pravého syna v spoločnej viere“ (Tit 1,4), aby o potrebnej prítomnosti starších v cirkevnom zbore nepochyboval. Dostať na správnu mieru cirkevný zbor znamená ustanoviť sluhov Božích. Dostať na správnu mieru cirkevný zbor znamená zaviesť do úradu tých, ktoré spoločenstvo prijalo. Dostať na správnu mieru Kristov ľud, Boží chrám znamená postarať sa o prítomnosť tých, ktorí dávajú pozor na plynulý chod kresťanského učenia a pomáhajú v šírení evanjelia. Je to neustále sa meniaci, ale svätý poriadok Boží. Nie je to nezištná úloha, ale potrebná k tomu, aby cirkevné spoločenstvo ožilo a prežilo i v útrapách, a v biedach ako živý a nedeliteľný organizmus.

Jedinou vlastnosťou pravého presbytera a pravej presbyterky má byť bezúhonnosť. To znamená, nič im nemožno vyčítať a zazlievať. Na ich životnom konte je vybielená čiastka krvou Ježiša Krista. Bezúhonný muž. Existuje taký? Bezúhonná žena. Existuje taká? Práve táto vlastnosť stanovuje takú latku, pri ktorej človek sa len zadíva a zdvorilo odpovie: „ďakujem, nemám záujem.“ Prostredníctvom ospravedlnenia Ježišovho údelu, však človek povie áno. Jedine Božia spravodlivosť vie garantovať našu bezúhonnosť, my nie sme na to schopní. My len znásobujeme hriechy. Našu bezúhonnosť vie garantovať jedine On, ktorý niesol náš kríž a stal sa potupou Izraelského národa i celého sveta, aby nám svojou pokornou láskou daroval tú bezúhonnosť, ktorá je potrebná k službe v Jeho vinici. V Ňom Boh tak miloval svet, že nám nespravodlivým, garantuje spravodlivosť. V Ňom Boh tak miloval svet, že si uvedomuje, že naša hodnosť, naše vlastnosti, naše predsavzatia, naše myšlienky musia ustúpiť, lebo Gazda,

ktorý nás povolá do služby, aj nás zavedie do úradu. Tento svet a niekedy i kresťanské spoločenstvo si nectí svojich starších. Aj gazda si myslel, „*Mal ešte jedného milovaného syna. Nakoniec k nim poslal aj toho, pretože si povedal: „Iste budú mať úctu k môjmu synovi.“* (Mk 12,6) Úcta starších, úcta duchovného, úcta presbyterov, úcta kurátorov závisí od Toho, aká je naša osobná bázeň k Hospodinovi. Bázeň pred Hospodinom určuje aj úctu k tým, ktorí boli ustanovení a zavedení do úradu cirkevného spoločenstva. Táto jediná vlastnosť zužuje možnosti voľby, ale aj garantuje čistotu vedenia. Pokora pred Hospodinom, čisté a bezúhonné srdce je dôležitejšie ako hocičo.

Ďalšia pripomienka na život presbytera je jeho príklad v rodine. To, čo človek starostlivo a úctyhodne vykonáva zo dňa na deň, to má poslúžiť ako záväzok jeho budúcej služby. Zariadená rodina je garantom bezúhonnej činnosti presbytera a presbyterky. Ako doma opatruješ svojich, tak budeš opatrovať cirkevný zbor. Ako doma, tak aj tu. Človek sa nevie pretvarovať. Ako čestne vo viere, v láske a v nádeji vedieš svojich, tak budeš slúžiť i tým, ktorí sú zverení do tvojej opatery. Ako polievaš svoje živé kvetinky, okopávaš ich, udržuješ im vlahu, tak budeš na osov i cirkevnému zboru. Pravidlo voľby v cirkevnom zbore by malo byť len jedno: Pozrite sa ako sa chová k svojim najbližším, tak sa bude chovať aj k Vám. Ako doma, tak aj v cirkevnom zbore. Ako k svojim deťom, tak aj k Božím deťom. Ako pristupuješ k svojim vlastným, tak budeš pristupovať aj k Božiemu vlastníctvu. Akou vernosťou k svojej vlastnej manželke, takou vernosťou k majetku cirkevného zboru. Máme čo porovnať, a je aj našou úlohou to porovnávať. Ako, tak. To je obrovské ponaučenie, ale aj varovanie pre Tita, aby si takto vyberal, aby takto hľadel na dotyčného, na staršieho. Ako doma. Ako v malom. Ako v rodine. Tak aj v Pánovej vinici. Amen.

Modlitba:

„Pred kráľmi budem hovoriť o tvojich rozhodnutiach a nebudem sa hanbiť (Žalm 119,46).“

„Vtedy povedal Ježiš Židom, ktorí v neho uverili: „Ak vy zostanete v mojom slove, budete naozaj mojimi učeníkmi, poznáte pravdu a pravda vás vyslobodí.“ (Jn 8,31b-32)?“

„Plesaj a jasaj, obyvateľka Siona, lebo veľký uprostred teba je Svätý Izraela (Iz 12,6)!“

„štitom a úkrytom je jeho vernosť (Žalm 91,4)!“

„Keď sa približoval k úpätiu Olivového vrchu, začal celý zástup učeníkov mocným hlasom radostne chváliť Boha za všetky zázraky, ktoré videli. Volali: „Požehnaný, ktorý prichádza ako kráľ v mene Pánovom! Pokoj na nebi a sláva na výsostiach (Lk 19,37-38)!“

Modlitba Pánova

Ofera: „Neste si navzájom bremená, a tak naplníte Kristov zákon (Ga 6,2).“

Požehnanie: „Ježiš sa na nich zahľadel a povedal: „Ľuďom je to nemožné, ale Bohu nie; lebo Bohu je všetko možné (Mk 10,27).“ Amen.

Záverečná pieseň: 89:1-2: Spievať chcem naveky o Božej milosti...